

קלד לקראת סוף נובמבר 24

הרהורים מאוחרים של קשישישים בני תשעים

בכל גיל אחר, לא הייתי צריך לוותר כדי לא לאחר. אבל הגיל הזה מצווה ומבזה כדי שאומר ש-זהו זה. ובכן, כפי שאומרים, סוף מחשבה בהתחלה קלה. להלן, אציין על מה חושב זקן. כן-כן, הוא חושב יתר על כן. ובכן, להלן, אמרות שצמח להן זקן. ה-אילך מתחיל כאן –

- שמעתם על קשיש ששבר את גב הגמל?
- עסק ביש: מי יודע להבחין בין קשיש לבין ישיש? אני יודע: הקשישיש.
- דעו לכם (ושיהיה זה לחם חוקכם): בלי להתחכם, אין גיל שהוא רק שלכם.
- בגיל, אין כל שיש וגיל, אפילו כתר גיל.
- אף פעם, אני לא רגיל לגיל.
- מי שפעם ידע את לוח הכפל מסתמא היה לו שכל.
- תמיד, ה-לשעבר נושא בקרבו עובר.
- הראש מתקושש, השכל מתייבש, הפה כבר לא יודע מה זה ש' ק' ר'.
- גיל, ראוי שיצוין במכפלות. אני מכיר צעיר שפעם שלישית הוא בן שלושים.
- כשזקן מופלג מודאג, הוא משתדל לשתוק כדג.
- בשערי העיר, יושבים רק זקנים. כל צעיר צריך להמתין עד שזקנו יבהיר.
- כשאשתי נשאה אותי, היא לא דמיינה שתהיה נשואה לבן מאה.
- הבל הבלים, הכל הבל, כולל להיתלות בחבל.
- שמעתי שמבוקש קשיש, עם שכל במקום קשים.
- אני זכור הכל. למשל, שהיה אי-פה יום אתמול.
- אני לא יודע מה יותר מכזיב, אכזיב או תל אביב.
- בדיור מוגן, כשמרשים, יוצאים לגן. כן, היישר לגנעדן.
- דיור מוגן מגונן מהתקפות של זמן.
- דיור מוגן מוכן לתת כל מי שמוזמן, הכל, חוץ מזמן שאזל כבר ממזמן.

